

Η «Συνάντηση των Αθηνών» έγινε κιόλας θεσμός

Θέτοντας τα ερωτήματά μας σήμερα, απλώς ψάχνουμε τον συντομότερο δρόμο να βρούμε την αλήθεια, αγωνιζόμαστε να διαβρούσουμε τα σαθρά εδάφη, να παρακάμψουμε τους βράχους των προβλημάτων, να ενωθούμε, να πλατύνουμε και να φτάσουμε στον τελικό κοινό τόπο, που δεν είναι άλλος από το απλό χαμόγελο του καθημερινού ανθρώπου.

Αυτό είναι χωρίς άλλο το μήνυμα της Ακρόπολης...

Το πολιτικοκοινωνικό σύμπαν είναι τεράστιο, δυσπερίγραπτο και χαρακτηρίζεται από ένοχες ακινησίες και σιωπές.

Ακινησίες και σιωπές ικανές να καταστούν επικίνδυνες, αν δεν δραστηριοποιηθούν οι δυνάμεις που, κάθε φορά, ταράζουν παν το λιμνάζον, δίνοντας χρώμα και προοπτική στο δημοκρατικό μας μέλλον...!

Εμείς οι άνθρωποι του Ελληνικού Πολυτεχνείου, που οργανώνει αυτή τη συνάντηση εγκαρδώς αγαπούμε τη δημοκρατία...!

Γι' αυτό σαν δημοκρατικοί πολίτες, συχνάκις θα έλεγα, ανεχόμεθα και τα κακά και τις αδικίες που εις βάρος μας γίνονται...!

Γι' αυτό προσπαθούμε να είμεθα υπομονετικοί, αμνησικάκοι και μακρόθυμοι...!

Γι' αυτό όμως και απαντούμε στην ακινησία με κίνηση και στο σκότος με αναμμένους πυρσούς...!

Γι' αυτό αποστρέφουμε το πρόσωπο από τα "άδηλα" και τα "κρύφια"...!

Γι' αυτό φέραμε τη "Συνάντηση των Αθηνών" στην Πνύκα, απαιτώντας απ' όλους ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΕΛΠΙΔΑΣ...

Τόσα γίνονται γύρω μας, όλο και χειρότερα.

Σαράντα επτά χώρες του κόσμου έχουν κατά κεφαλήν εισόδημα λιγότερο από ένα δολλάριο την ημέρα, κάτω από το όριο ύπαρξης, κι όμως το παγκόσμιο προϊόν αυξάνεται και επαρκεί τεχνικά για να θρέψει και τα 5.5 δις των κατοίκων της γης. Ο φίλος-ήλιος γίνεται ήλιος-εχθρός από τη λαβωμένη ατμόσφαιρα, κι όμως η τεχνολογία θριαμβεύει.

Κάτι θα βρούμε, λέμε, θα αντέξουμε. Όμως, ο Θεός να μας φυλάει, να μη μας συμβούν όσα μπορούμε ν' αντέξουμε.

Αυτό απαιτούν οι νέοι από μας να μην αφήνουμε "το αίμα τους αναίτια να γεράσει". Πώς όμως; Με διψήφια ανεργία; Με χρηματιζόμενη, επίορκη παιδεία; Με αμοραλισμό, αδιαφορία και ναρκωτικά;

Να, που η κοινωνία της αφθονίας δεν είναι αναγκαία και ικανή συνθήκη για την αφθονία της κοινωνίας.

Για τη λύση των προβλημάτων ο κόσμος δεν έχει ανάγκη ούτε από δούλους ούτε από αφέντες αλλά από σκεπτόμενους ανθρώπους. Και είναι καιρός να απαλλαγούμε από τις πολύπλοκες υποκριτικές διαδικασίες, που σκόπιμα μας εμποδίζουν να μετέχουμε ενεργά στην προσπάθεια για την βελτίωση της ζωής μας...

Νικόλαος Μαρκάτος

Πρύτανης Ε.Μ.Π.

(απόσπασμα από τον Χαιρετισμό
που απηύθυνε στις 13/9/1996
στα εγκαίνια του Συνεδρίου, στην Πνύκα)